

KURYER LITEWSKI

W Wilnie w Poniedziałek dnia 31 Lipca r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Dnia 22 t. m. obchodzono tu uroczystość imienin Najjaśniejszej Cesarzowej Jeymości, *Maryi Federowny*, Matki Łaskawie nam Panującego Najjaśniejszego Cesarza Jegomości. Zrana we wszystkich kościołach odprawiono się nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*. Wieczorem oświecono miasto.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 22 lipca.

Podług Ruskiego Inwalida z dnia 1920, przez rozkaz dzienny z dnia 14 lipca, CESARZ JEGOMOŚĆ oglądając przez cztery pory, grenadyerskie okręgi wojskowych osad 1szej dywizyi grenadyerów, osadzone ich bataliony, działające bataliony półku Hrabiego *Arakczajewa*, i znajdujące się w tych okręgach na robocie drugie bataliony półków ośmiu dywizyi, z należącą do nich artylleryą, ze szczególniejszem dla Siebie zadowoleniem raczył znaleźć nowe dowody niezmordowanych trudów i czynności Głównego nad wojskowemi osadami Naczelnika, Jenerała Hrabiego *Arakczajewa*. Okręgi osadowe z widocznym postępem przychodzą do pożądanego pożytecznego urządzenia swego, a wojska z tymże postępem formują się, i przedstawiane były Najjaśniejszemu Panu na przegląd, po większej części w odznaczającym się stanie, który za tym większą może się im zaletę poczytać, że przewyborny stan ten w szeregach bynajmniej nie zatrzymywał robot wiejskich i innych, wykonywanych przez nich w okręgach. Przez wzgląd na takie zasługi Hrabiego *Arakczajewa*, Cesarz Jegomość przyjemnem dla Siebie znajduje powtórzyć mu szczerą Swą wdzięczność.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, na zaświadczenie Jenerała Hrabiego *Arakczajewa*, również oświadcza Swoje zupełne zadowolenie: naczelnikowi sztabu osad wojskowych jenerał majorowi *Kleinmichelowi*, oddziałowemu dowódcy jenerał majorowi *Ugriunowemu* 1mu, dowódczom brygad: jenerał majorom *Pietrowu* 1mu, i *Kuzminowi* 2mu i półkownikowi *Fiedorowu*; dowódcy półku grenadyerskiego Hrabiego *Arakczajewa*, półkownikowi *fon Frike-nowi*, dowódczom batalionów: podpółkownikom *Worotnowemu* i *Czewakinskiemu* i majorowi *Grekowu* 4mu; dowódcy osadzonego batalionu grenadyerskiego półku Najjaśniejszego Króla Jegomości Pruskiego podpółkownikowi *Niewżińskiemu*, dowódczemu półkiem wzorowym podpółkownikowi *Karniejowu* 2mu, oraz wszystkim dowódczom batalionowym dywizyi 2giej i 3ciej gwardyjskich i 1szej piechotnej. A dla niższych rang Najjaśniejszy Pan raczył przeznaczyć szczególne nagrody pieniężne.

Podług Ruskiego Inwalida z dnia 20 lipca, przez Naywyższe reskrypta Jego Cesarskiej Mości: D. 4 lipca. W nagrodę odznaczającej się służby jenerał major *Nagel*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

D. 5 lipca. W nagrodę odznaczających się trudów w służbie i za należyte wykonanie poruczonych obowiązków, jenerał major *Chatow*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giej klasy wielkiego krzyża.

D. 10 lipca. W nagrodę odznaczającej się

służby, rzeczywisty radca stanu, inflantski gubernator cywilny, *Duhamel*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giej klasy wielkiego krzyża.

Tęże daty. Rzeczywisty radca stanu, cywilny gubernator Bessarabii, *Katakazi*, w nagrodę gorliwej służby, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Anny* 1szej klasy.

Podług Ruskiego Inwalida z dnia 21 lipca, przez Ukaz Naywyższy Jego Cesarskiej Mości do Kapituły Rosyjskich orderów z dnia 1 lipca, zostający pod wiedzą kolegium Państwa spraw zagranicznych, Hrabia *Kuszelew Bezborodko*, za dopełnienie licznych uczynków dobroczynnych dla ubogich, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 4tej klasy.

Zarządzający skulańską tamoźnią pograniczną, assesor kolegiálny, *Janowski*, i wag-sztenpelmeister tęże tamoźni, sekretarz kolegiálny *Otomański*, nayłaskawiey podniesieni do rang następnych.

Prezydenci izby nowgorodzkiej sądu cywilnego radca kolegiálny *Kartmazow* i prezydent izby chersońskiej sądu cywilnego radca kolegiálny *Zawierski*, przeniesieni zostali na miejsce jeden drugiego.

Podług gazety senackiej z dnia 22 lipca, w Naywyższych Ukazach JEGO CESARSKIEJ MOŚCI do Rządzącego Senatu wyrażono:

Dnia 4 czerwca. Po dóysciu do Nas wiadomości o ukrywaniu się dezterterów wojskowych i w ogólności zbiegów w gubernii inflantskiej, przekonawszy się o tem przez zatrzymanie na miejscu niemałej liczby zbiegów wojskowych, uznaliśmy za dobre, dla wytepienia nadużycia tak szkodliwego, postanowienia, teraz będące o dających przytułek zbiegłym, wzmocnić przez osobne środki uzyskania, i na skutek tego ROZKAZUJEMY:

1) Jeżeli w jakimkolwiek majątku okaza się dezterterowie albo zbiegi innego stanu, a właściciele ich ukrywali bez wiedzy właściciela, w takim zdarzeniu za danie przytułku uzyskiwać z każdej włóściańskiej tego majątku gromady, sztrafu po 2000 rubli za każdego deztertera lub zbiega.

2) Jeżeli się zaś znajdzie, że przytułek ten, przez włóścian uczyniony, był wiadomy właścicielowi; wtedy oprócz uzyskania wyżej wyrażonego z gromady włóściańskiej, uzyskiwać i z właściciela również summe.

3) Jeżeliby się okazało, że przytułek dany został jedynie przez właściciela, i że dezterter albo zbieg był przez niego przyjęty i u niego przebywał; wtedy uzyskanie wyżej naznaczone po 2000 rubli za każdego zbiega, obracać jedynie na właściciela, oddając go nadto, na ośnowie praw będących, do sądu.

4) Dla pobudki do odkrycia dezterterów i zbiegów, naznaczać temu, kto dawanie przytułku wskaże, z summy sztrafowej po 500 rubli za każdego czteka.

5) Właścicielom majątków gubernii inflantskiej pozwolić dwumiesięczny termin od wydania tego ukazu, aby oświadczyli o dezterterach i zbiegach innego stanu ludzi, którzy się w majątkach ich znajdować mogą, z tem, iż przez to dobrowolne ich odkrycie unikną sądu i postanowionego sztrafu.

6) Dla uniknienia, ażeby ktokolwiek w późniejszym czasie nie mógł wymawiać się niewiedomością o tem postanowieniu, obwieścić je przez policję ziemskie właścicielom dóbr, a w ich niebytności zarządzającym, z wzięciem rewersu, w którym wyraźnie ma być wyrażono, iż dezerterów zbiegów w majątkach ich nie masz. I

7) Postanowienie to dla gubernii inflantskiej wydające się, rozciągnąć na gubernie estońską i kurlandzką, jako w jednakiem z pierwszą położeniu znajdujące się.

Rządzący Senat, około przywiedzenia do skutku tych postanowień, nie zaniecha uczynić należytych rozrządzeń.

Dnia 16 czerwca. Cesarz Jegomość łaskawie przychylając się do prośby senatora, rzeczywistego radcy tajnego Xiążęcia Szczerbatowa, raczył go dla słabości zdrowia uwolnić zupełnie od służby, a przez wzgląd na długą i gorliwą służbę, namięłościwiey rozkazać, wypłacać mu pensyi dożywotniey po 4000 rubli.

W najwyższym Ukazie JEGO CESARSKIEY Mości do Najswiętszego Rządzącego Synodu, z dnia 12 maja, r. t. wyrażono: „Przejrawszy przełożenie Najswiętszego Synodu, względem podniesienia znajdującego się w mieście Ekaterinburgu, nowotichwińskiego komunalnego klasztoru do stopnia etatowego klasztoru panińskiego 1szej klasy, Utwierdzam je we wszystkich częściach, oprócz projektu, zostawienia nazawsze wposiadaniu tego klasztoru, przyłączonych do niego w mieście Ekaterinburgu, miejsce na zabudowanie cerkwi i domów dla umieszczania duchownych i sług cerkiewnych i klasztornych; gdyż pomienione miejsca nie inaczej mogą być utwierdzone dla klasztoru, tylko w takim zdarzeniu, kiedyby Xieni (Ihumenia) przyjęła na siebie staranie ich zabudowania podług planów, danych jej od Rządu, chociażby nie zaraz; jeżeli zaś znajdzie ona niemożnością miejsce tych wszystkich zabudowania; wtedy oddzielić z nich dla klasztoru taką przestrzeń, jaka podług podania Xieni uznana będzie za potrzebną; a zostająca od tego ilość ziemi, jeżeli ona ma przedsięwzięcie, obrócić na ogrody, wtedy powinna będzie powrócić ją Zwierzchności Górniczey, kiedy ta ziemia tej potrzebować będzie. Najswiętszy Synod nie zaniecha uczynić zależących od niego w tem rozporządzeń.“ Przyczem załączono: 1) Najwyżey potwierdzony przez JEGO CESARSKĄ Mość tegoż miesiąca dnia 15 etat tego klasztoru, podług którego na jego utrzymanie przeznaczono wypłacać ze skarbu corocznie 3791 r. 40 kop. i 2) Podawane od Synodu przełożenie względem pomienionego klasztoru, założonego za Najwyższym Rozkazem w roku przeszłym 1809, w porównaniu z klasztorami żeńskimi 3ciej klasy, na własnem mieszkających w nim utrzymaniu się, nastalym po doniesieniu Synodowi od przewielebnego Justyna, biskupa permskiego, i po zebraniu przezeń wiadomości, nayıppoddanney przedstawiano było:

1) Iż zabudowanie cerkwi i budowli w tym klasztorze, podług świadectwa zwierzchności dycecezalney w tak krótkim czasie, i utrzymanie tam niemały liczby mieszkających w niej bez żadney w tem skądkolwiek pomocy, zasługuje na uwagę.

2) Ze ten spólnego życia żeński klasztor dla dycecezy permskiej, z przyczyny, że w niej nie ma etatowych klasztorów żeńskich, i z przyczyny znajdowania się w niej niemały liczby wdów i sierot wiedzy duchowney, obciążonych ubóstwem, nieodbitcie jest potrzebny dla umieszczenia w nim tych z pierwszeństwem, nie pobawiając przytem im podobnych zpod wiedzy górniczey.

3) Iż jako do utrzymania budowli na czas późniejszy w stanie terażniejszym, tak też ze względu zdarzonych podług ustaw zwierzchności górniczey trudności, w wyznaczeniu nazawsze dla tego klasztoru ziemi dla chowu bydła i uprawy gruntów, nieodbitcie potrzebna jest pomoc. (Dokończenie nastąpi).

Podług gazety sankt-petersburskiej akademickiej; z dnia 21 lipca: „Dnia 7 t. m. o godzinie

5 z południa raczył przybyć do Białego-Stoku Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz Wielki Xiążę Konstanty Pawłowicz, i po obejrzeniu wojskowego szpitala i gwardyjskiej kompanii inwalidów, udał się do Sokółki, gdzie Jego Wysokość miał nocleg, a nazajutrz, to jest d. 8go, po obejrzeniu nowo-formującej się grenadyerskiej artylleryjskiej brygady, udał się zrana przez Grodno do Skidla, dla obejrzenia dwóch brygad 28mej dywizyi i czterech kompanii artylleryjskich oddzielnego korpusu litewskiego.

Dnia 15 o godzinie 10tej przedpołudniem raczył przybyć do miasta Jamburga, Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę, Mikołaj Pawłowicz, i po zmianie strazy pierwszego batalionu leibgardyi półku strzelców, o godzinie 11tej z północy udał się na trakt do Sankt-Petersburga.

HISZPANJA.

(z Gaz. War.) Madryt d. 15 lipca. Od dnia 7 b. m. panuje tu spokojność. Liberaliści objęli rząd. Niektórzy dotychczasowi umiarkowani ministrowie złożyli urzędy. Minister sprawiedliwości Gorrell został ministrem interesów zagranicznych; jenerał López Bannos, ministrem wojny; Calatrava, członek stanów, ministrem spraw wewnętrznych. Inni ministrowie urzędują jeszcze. Jenerał Espinoza dowodzi wojskiem w Nawarrze na miejscu jenerała López Bannos. Jenerał Palafox, sławny obrońca Saragossy, otrzymał stopień kapitana habibardników królewskich na miejscu zbiegłego Hrabiego Castro Torreno, a margrabia Santa-Cruz został wielkim marszałkiem królewskim. Monarcha sam zezwolił na te wszystkie odmiany.

Z rozkazu Króla wkrótce się rozpocznie sprawa przeciwko 4 batalionom gwardyi, które d. 1 b. m. wyszły do Prado, a dnia 7 uderzyły na Madryt. Oswiadczył oraz Monarcha zadowolenie swoje osadzie, milicyi i władzom cywilnym za ich postępowanie d. 7 b. m.

Dnia 9. b. m. otworzono znowu sklepy kupieckie, i handel idzie swoim trybem. Z pobliskich wsi sprowadzają tu pojedynczo żołnierzy z gwardyi.

D. 8 b. m. na zalecenie władz, wzięto w rekwizycyę wszystkie konie dla sprzątnienia poległych żołnierzy z gwardyi i milicyi, podczas rzezi na ulicach. Konstytucjoniści liczą ze swojej strony 58 zabitych, a 130 ranionych. Z gwardyi zginęło 311 ludzi, 586 zostało ranionymi, a 830 wzięto w niewolę. Ostatnich zamknięto w koszarach dawniejszej gwardyi bokowej.

Dnia 9 b. m. rano jenerał Riego udał się do municypalności i oddał jej srebrny medal, wybity d. 1 stycznia 1820 w Kadyzie, na pamiątkę przywróconey konstytucyi, prosząc, aby go przyjęła jako dowód wdzięczności za ważne przysługi, które poprzedzającego dnia uczyniła dla konstytucyi i oyczyzny. Stał potem na ganku i miał mowę do licznie zebranego ludu. Prosił, aby zaniechano okrzyku: Niech żyje Riego! który był pretextem do rozruchow, i aby natomiast wołano: Niech żyje konstytucya! Dodał, iż ponowił przysięgę wierności Królowi, i przyrzekł mu użyć całego swego wpływu w narodzie, na to, aby rozterki ustały; radził nakoniec, aby odtąd nie śpiewano pieśni Tragala. Tegoż dnia municypalność wydała obwieszczenie podobne do dawniejszego z wezwaniem, aby wydawano okrzyki: Niech żyje Naród! Niech żyje Król konstytucyjny!

D. 7 b. m. Monarcha z rodziną swoją był na krótki czas w niebezpieczeństwie: ocalił go półk Don Carlos. Przeszło 20 oficerow gwardyi wzięto w niewolę, i (jak słyhać) mają być rozstrzelani. Zachodzi jeszcze wątpliwość, gdzie się znajduje Xiążę Infantado.

Rozpoczęła się już sprawa półkownika Mon, który twierdzi jakoby odebrał jakiś ustny rozkaz opanowania Madrytu.

Odebrano tu wiadomość z Andaluzyi: Dnia 7 b. m. zaszło także powstanie w Kordowie. Półk karabinierow z częścią mieszkańców wziął się do bronii. Stał pod Adamar, o 2 mile od Montoro; dwa półki piechoty i jeden jazdy, uderzyły na niego.

go i rozproszyły. Przyprawdzono już wielu jeńców. Półkownik Chason stanął w 300 koni pod Puerto-Lano, dla przecięcia mu odwrotu.

ANGLIA.

(z Gaz. Warsz.) Londyn, dnia 19 lipca. Margrabia Londonderry, Hrabia Munster i Lord Stewart, mieli wczorą audyencyą u Króla. Ostatni pożegnał Monarchę i wybiera się do Wiednia. Wysłano ztąd nadzwyczajnego gońca do Paryża. Zaraz po odroczeniu Parlamentu na początku sierpnia, uda się Król Jmć do Szkocyi.

Donoszą z Hollandyi, iż jeśli jakie mocarstwo europejskie uzna niepodległość Kolumbii, rząd niderlandzki bez zwłoki podobnie uczyni, a tymczasem dozwala zawijać okrętom kolumbijskim do portów swoich. Pan Zea, pełnomocnik kolumbijski ma przybyć do Hagi.

Policya w Calais (pisze gazeta hamburska) skazała niedawno pewnego anglika na 30,000 fr. kary pieniężnej, za to, iż z oyczyny swojej przewiózł dwie gazety opozycyjne, i pokazywał je w domu zajadnym. Na przełożenie jednak przyjaciół jego, darowano mu tę karę. Niewiadomo, czyli kommissarz policyi zabrał owe gazety.

Margrabia Londonderry wezwał członków Izby niższej, aby bywali na sessyi; potrzeba bowiem najmniej 40 obecnych członków do ważności obrad.

Dnia 17 b. m. w Izbie wyższej Hrabia Grosvenor domagał się złożenia korespondencyi rządu naszego z Lordem Strangford, posłem w Stambule, względem okrucieństw Turków przeciwko grekom w tej stolicy państwa ottomańskiego. Hrabia Liverpool oparł się powyższemu wnioskowi, raz dla tego, iż nie masz przykładu, aby kiedy podobne żądanie uskuteczniło; powtóre, iż Parlament zawszeby się chciał wdawać w czynności obcych mocarstw, gdyby mniemany błąd agentów dyplomatycznych, mógł być dostatecznym powodem do roztrząsania interesów gabinetowych. Co się tyczy fregaty tureckiej, będącej na Tamizie, należy ona do Baszy Egiptu. Dowódca jej prosił o pozwolenie zabrania broni i potrzeb wojennych, czego mu wyraźnie odmówiono. Lord Holland powtórzył zapytanie, czyli poseł nasz w Stambule zapewnił życie zakładnikom greckim? Lord Liverpool odpowiedział, iż tego ani uczynił, ani mógł uczynić. Odrzucono potem jednomyślnie wniosek Hrabiego Grosvenor.

W Izbie niższej mówiono także d. 15 b. m. o fregacie tureckiej. Półkownik Davis oświadczył, iż był na niej; iż ma 58 dział, 15 oficerów angielskich, 250 marytków angielskich i 54 tureckich, iż zabiera potrzeby wojenne, i według zapewnienia dowódcy, będzie użyta przeciwko grekom. Margrabia Londonderry powtórzył w tej mierze odpowiedź Lorda Liverpool w Izbie wyższej, dodając, iż Basza Egiptu prosił o pozwolenie kupienia 2 fregat w Anglii, czego mu odmówiono; boby się z neutralnością tego kraju nie zgadzało. Pan Baring rzekł: „W obecnym stanie rzeczy na Wschodzie potrzeba, aby Anglia, nie tylko była spokojnym widzem, lecz aby oraz unikała wszelkiego pozoru, iż inaczej czyni. W całej atoli Europie daje się słyszeć, iż Anglia za każdą wydarzoną sposobnością pomaga Turkom przeciwko grekom.“

Dnia 20. Ministrowie odprawili wczorą radę gabinetową w wydziale interesów zagranicznych. W Izbie niższej przeczytano trzeci raz bil względem cudzoziemców.

Jedna z tutejszych gazet pisze: „Konstytucya 1820 roku podała ludziom chciwym krwi w Madrycie sposób osiągnięcia władzy, tak jak konstytucya 1791 ułatwiła podobnym ludziom w Paryżu ogarnienie tejże władzy. Cóż czynili w Paryżu? Łupili kościoły, odbierali szlachcie wszystkie jej przywileje, oddali rząd w ręce demokratycznego zgromadzenia, składającego jednę tylko Izbę, i niemającego żadnej kontroli; popełnili narazie królobójstwo. Konstytucyoniści hiszpańscy naśladowali wiernie rewolucjonistów francuz-

kich, z wyłączeniem tylko ostatniej zbrodni. Mocarstwa europejskie bardzo mądrze uczyniły, starając się ile możności o odosobnienie tej wielkiej moralnej zarazy od reszty Europy. Radykalisci angielscy, liberalisci we Francyi, illuminaci w Niemczech, a karbonary we Włoszech, są przyjaciółmi bezkoszulników hiszpańskich, i gdyby tylko mogli mieć wolny z sobą związek, pokusiliby się razem o wzniecenie rewolucyi.“

Czytamy w gazecie Morning Herald co następuje: „Kongres mający się odbywać za kilka miesięcy na stałym lądzie, poda sposobność roztrząsania wielu ważnych przedmiotów. Słychać, iż pełnomocni ministrowie większych mocarstw europejskich zwrócą najpierw uwagę na traktat świętego przymierza, który w skutku odmian zaszytych w kilku krajach, oraz politycznych związków dawnego i nowego świata, potrzebuje zastoso-

FRANCYA.

(z Gaz. Warsz.) Paryż, dnia 17 lipca. Król Jmć pracował wczorą z Xiążęciem Doudeauville, jeneralnym dyrektorem poczt, a po mszy ś. przyjął marszałka Xiążęcia Rovigo, który z Bar-le-Duc powrócił.

Dzisiejszy Monitor zawiera urządzenie królewskie względem inspekeyi wojska wszelkiej broni. Między innemi zalecono inspektorom, aby dawali uwagę, na ducha panującego w wojsku.

Nie lekamy się (pisze jedna z gazet tutejszych), aby zaburzenie Hiszpanii dało się uczuć z tej strony Pireneów. Francya nie chce rewolucyi, której gorzkich owoców skosztowała. Wojsko jest wierne: mieszkańcy są przychylni rządowi. Zacni ministrowie, posiadając ufność Monarchy i narodu, bronią publicznych swobód, a biada stronnikom, którzyby im zagrozić chcieli. Stan nasz ciągle się polepsza.

Słychać, iż osada tutejsza składać się będzie nie z wojska liniowego, lecz z gwardyi miejskiej płatnej, wynoszącej 4 półki: po 2,500 ludzi w każdym.

Sąd policyi poprawczy skazał wczorą kilku ludzi na więzienie i karę pieniężną za uchybienie czci dla Króla.

Jenerał Donnadieu został mianowany dowódcą 4tej dywizyi wojskowej (Tours).

Izba deputowanych naradza się jeszcze względem budżetu. Często bywają burzliwe sessye.

Z Tuluzy pod 9 lipca odbieramy wiadomość, iż Jenerał Quesada, dowódca tak nazwanego wojska wiary, ściśniony w górach Roncal, i powoli przez ucieczkę żołnierzy, korzystających z ogłoszonej amnestyi, opuszczony, uyrzucił się tylko na czole 400 ludzi, i po żwawej utarczce, której nie mógł uniknąć, straciwszy połowę swego korpusu, umknął ku Pampelunie, a i tam nie mogąc się utrzymać, powtórnie uciekł do Francyi.

Donoszą oraz od granic hiszpańskich, że i Balda z towarzyszami swymi ucieka przed Jenerałem Lopez Bannos; i że mieszkańcy Bastanthal, gdzie się chciał schronić, przywitali go wystrzałami z karabinów. Ze zaś jest odcięty od Francyi, udał się przeto w głąb prowincyi Nawarry.

Piszą z Irun, iż Trapista jest zabity. Misas i Armengal wzięci w niewolę. Do St. Jean Pied-de-Port miały przyjsć z Hiszpanii 3 muły nalaadowane złotem dla wojska wiary.

Dnia 19. Wczorą przewodniczył Król Jmć na radzie ministrów w St. Cloud, a potem pracował z ministrem interesów zagranicznych i wojny.

Hrabia Blacas, poseł nasz w Rzymie, prosił o uwolnienie od urzędu. Następcą jego będzie zapewne Xiąże Laval, były poseł przy dworze hiszpańskim.

Niektóre dzienniki tutejsze doniosły, iż Caron i Roger oddani będą pod sąd wojenny; lecz oba wyszli oddawna ze służby, i żaden wojskowy nie należy do ich sprawy. Ostatni był już badany w sądzie cywilnym.

Sąd kassacyjny rozstrzygnął odwołanie się jeneralnego prokuratora królewskiego, stanowiąc, aby sprawa Bertona i spółników jego, odbywała się w sądzie w Poitiers.

Marszałek Xiążę *Eckmühl* (*Davoust*) pojechał do wód w *Mont d'or*.

Oddział artylleryi z *Tuluzy*, udał się do twierdz pogranicznych. Umacniają cytadelę w *Bajonnie* i samo miasto. Przybył tam z *Bordeaux* generał inspektor, i kazał przysposobić znaczny zapas żywności. Od niejakiego czasu przechodzi przez *Pau* wiele dział i wozów artylleryjnych ku granicy.

Dziennik Paryżki (*Journal de Paris*) donosi o odebranych przez nadzwyczajną okazyą wiadomościach z *Madrytu* pod d. 10 b. m. panuje tam zupełna już spokojność, i wszystko idzie dawnym zwyczajnym trybem. Wszystkie stronnictwa pojechały się i oczekiwano ogłoszenia zupełnej amnestyi dla żołnierzy, należących do ostatnich rozruchów i innych osób. Najciekawszym jest przyszły skład ministrów. Nie przyjęto jeszcze próśby teraźniejszych ministrów o uwolnienie od urzędu, lubo zdaje się, iż to niezawodnie nastąpi. Król i rodzina jego, odbierają ciągle dowody winnego dla siebie uszanowania od wszystkich władz i stanów. Dnia 8 b. m. Jenerał *Morillo* stawiał przed Monarchą oficerów milicyi narodowej, która od d. 7 b. m. odbywa straż w zamku razem z wojskiem osady. Nie wiadomo jeszcze, jakie wrażenie sprawiły wypadki w *Madrycie* na umyśle mieszkańców *Korunny*, *Barcelony*, *Kadyxu* it. d.

List z *Bajonny* pod d. 13 b. m. donosi, iż gwardya królewska hiszpańska wiele ucierpiała. Dnia 9 b. m. liczba jeńców wynosiła 600 ludzi. Słychać, iż z milicyi zginęło tylko 9 ludzi, a 21 zostało ranionych; w co jednak nie wchodzi strata półków *Almanza* i *Principe*, które, jak wiadomo, były czynniejszemi, a niżeli milicya. Jedni twierdzą, iż Xiążę *Infantado* uszedł, a drudzy, iż jest uwięziony. Chciał uprowadzić Króla do *Valadolid* i dawnej *Kastylii*, a tam nowy rząd ogłosić. Nieustająca deputacya radziła Monarsze, aby zwołał nadzwyczajne Stany.

Donoszą z *Tuluzy* pod 14 lipca: „Czytamy w dzienniku tutejszym wiadomość z *Hiszpanii*, iż *Trapista* przybył d. 6 b. m. do *Aran* na czele 400 ludzi. Słychać, iż konstytucyoniści uwięzili *Bessieres* w *Urgel*, gdzie chciał objąć dowództwo. Nie masz jedności między dowództwami rojalistów. Opanowali *Blanes* i uderzyli na zamek *Lerida*, który dla braku żywności nie długo się trzymać potrafi. *Dziennik Echo du Midi* mileży o stanie interesów w *Katalonii*, a z dawnej *Kastylii* donosi, iż *Quesada* poraził Jenerała *Lopez Bannos* i stoi w *Aviz*, o kilka mil od *Pampeluny*, co się sprzeciwia wiadomościom przez wszystkie inne gazety ogłaszanym.“

(z *Korresp. Warsz.*) Dnia 22. *Gazeta Francyi* donosi, że podług odebranych wiadomości wprost z *Wiednia*, kongres Monarchów niezawodnie będzie miał miejsce, i wnosi, że nie będzie we *Włoszech*, lecz w jednym z miast nie daleko *Wiednia*.

Donoszą z *Tuluzy*, że oddział artylleryi stamtąd idący udał się do fortec pogranicznych. Roboty około fortecy w *Bajonnie* i około miasta postępują z pośpiechem. Jeneralnemu inspektorowi, który tam przybył z *Bordeaux*, polecono, jak mówią, znaczne opatrzenie *Bajonny* w żywność i potrzeby wojenne.

Mówią, że Jenerał *Lauriston* mianowany będzie marszałkiem i obejmie dowództwo nad kordonem zdrowia.

Sekretarz poselstwa francuzkiego w *Madrycie*, przybył tutaj, oddał swoje depesze, i daley do *Wiednia* pojechał. Poseł niderlandzki opuścił *Madryt* i odprawia teraz kwarantannę w *Behoble*.

NIEMCY.

(z *Gaz. Warsz.*) Od brzegów *Menu*, dnia 21 lipca. Sejm związku niemieckiego postanowił na ostatniej sessyi, aby przerwa obrad jego trwała 4 miesiące, zaczawszy od 1 sierpnia. Centralna kommissya śledcza w *Moguncyi* zdała seymowi sprawę z czynności swoich do d. 30 listopada r. z., kiedy jeszcze odbywały się badania podejrzanym ludzi. Odrzucono tymczasowie wniosek kil-

ku posłów względem zniesienia wspomnioney kommissyi, i zalecono ponowić go za 6 miesięcy.

Na sessyi Izby deputowanych *Badeńskich* d. 15 b. m. odbywały się obrady o potrzebie lepszego urzędzenia cechów. Pan *Winter* podał wniosek, nadający rozciągleyszą w tej mierze wolność.

Słychać, iż Xiążę *Sasko-koburski* weydzie w związki małżeńskie z pewną Xieźną, wdową. Przybył on d. 9 b. m. do *Wenecyi*.

W *Lipsku* oddalono kilku uczniów z uniwersytetu za pojedynki, a 8 innych badano z powodu tajnych związków.

TURCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) Od granic tureckich, dnia 9 lipca. Odebrano w *Belgradzie* wiadomości z *Seres* i *Bitoglu*, dochodzące do d. 27 czerwca. Do *Saloniki* miał przybyć *Kapidzi-basza* z firmanem W. Sultana, poczem *basza Saloniki* został ścięty. Słychać, iż to nastąpiło z powodu okrucieństw, których się dopuścił w *Niastu*, które greków w *Tessalii* do rozpaczki przywiódł, i przez które pogorszył się stan Turków w tamecznej okolicy. *Churszyd basza*, o którym nie potwierdza się, aby sprawę Turków miał zdradzić, wyszedł d. 16 czerwca na odsiecz twierdzy *Laryssy*, dla wstrzymania Greków w dalszym postępie, zostawił osadę w *Janinie*. Miano tam także odebrać wiadomość o podaniu się zamku *ateńskiego*.

Odebrano nakoniec w *Bukarescie* wiadomość od bojarów, będących w *Stambule*. Tatar przywiozł rozkaz tamecznemu rządowi, aby się wstrzymał z zakładaniem magazynów siana. W *Wołoszczyźnie* kazano dostawić 5000 fur siana; z tych wzięto tylko 2000; z czego wnoszą, iż 3000 Turków, znajdujących się jeszcze w tej Xieźwie, wkrótce także wywiedzie. Donoszą oraz bojarowie, iż spodziewają się powrócić d. 12 sierpnia.

W *Multanach* i *Wołoszczyźnie* ustał wszelki handel. Jest w prawdzie dotąd w *Bukarescie* agent austriacki, a od czasu przybycia nowego francuzkiego posła do *Stambułu*, przybył tam także konsul francuzki, ale sami agenci i konsułowie nie stanowią handlu. Z naszych kupców, jeżdżących na jarmark do *Lipska* i do *Wiednia*, i zakupujących tam znaczną ilość towarów europejskich, od roku żaden tego nie przedsięwziął. Bojarowie, którzy, oprócz kupców, mają pieniądze, uciekając do Ziemi *Siedmiogrodzkiej*, uwięzili z sobą gotowiznę i kosztowne rzeczy; ci zaś, którzy powrócili, i są teraz w *Stambule*, przybyli z próżnemi workami.

Zatopiony okręt admirałski turecki miał 80 dział. List jeden zawiera: „Biada reszcie mieszkańców wyspy *Scio*; oni za jego stratę cierpieć będą musieli, jeśli Grecy nie zniszczą całej floty tureckiej, i nie wezmą tey wyspy pod opiekę swoją.“

Turcy zamysłają powierzyć rząd *Multan* i *Wołoszczyzny* rodowitym bojarom, zostającym pod ich zwierzchnictwem. Zresztą, nie tylko od urzędu gospodarów, ale nadto od wszelkich niższych urzędów, Grecy mają być wyłączeni. Dotychczas pomiędzy pierwszymi urzędnikami i członkami dywanu w *Bukarescie*, znajdowali się ciągle Grecy. WYROBILI sobie także u Turków, iż postanowiono, aby w każdej większej prowincyi Grek od Xieźdźcy wybrany, to jest: cudzoziemiec a nie krajowic, zastępował w interesach gospodarza i miał przy boku bojara, równie mianowanego od Xieźdźcy. Podług traktatów między *Rossyą* a *Portą*, zabroniono muzułmanom osiadać w Xieźtwach; Turcy przestali na osadzeniu twierdz nad *Dunajem*, i mieli tylko wąską drogę dla przesyłania woyska z jednej twierdzy do drugiej.

Jassy d. 13 lipca. Już od tygodnia słychać było w *Jassach* (pisze *Dostrzegacz Austriacki*) o zupełnem wywiezieniu Turków z *Multan* i *Wołoszczyzny*. Sprawdziła się ta pogłoska. D. 13 b. m. rano opuścili janczarowie *Jassy* i ruszyli ku *Dunajowi*. *Kutschuck Ahmed* basza, użył dziełnych środków, aby się zamieszanie nie zdarzyło. Pozostających żołnierzy kazał chwycić przez wysłane umyślnie oddziały, i powiązanych do głównego korpusu odsyłać.

Wilno dnia 31 lipca Roku 1822 v. s.

U w i a d o m i e n i e.

1. Rząd Uniwersytetu, na skutek otrzymanego zalecenia od Wyższej Zwierzchności, obwieszcza: iż oprócz ogłoszonego zalecenia uczniom po szkołach, ażeby chodzili w mundurach akademickich, wszyscy uczniowie przybywający na nauki do Uniwersytetu, w następującym roku szkolnym, powinni mieć także zwyczajne mundury akademickie, dla studentów przepisane, i tak na lekcyach Uniwersytetu, jako też na wszystkich publicznych miejscach i zebraniach w nich się znajdujących. Każdy kto by przybył bez munduru, do Album niezostanie wpisany, a niechodzący w mundurze za studenta uniwersytetu nie będzie uważany.

Sekretarz Feliks Mierzejewski.

Dzierżawa Traktyerow.

1. Skutkiem Najwyższej ułtury z dnia 14 marca 1821 roku postanowienia Rady Państwa, o domach gościnnych, Restauracyach, Garkuchniach, czyli Charczewniach, Kawiarniach i Traktyerach: Magistrat Miasta Guberskiego Grodna stosownie mając się do przepisanych w nim prawideł, i do wyszłych Ukazów z Rządu Guberskiego Litt. Grodzieńskiego pierwszego dnia 30 września 1821 roku z N. 17,355, a drugiego dnia 7 february roku idącego 1822 z N. 1,501, za uczynieniem u siebie na dniu 4 ogólnego rozporządzenia, ogłasza: iż z następnym 1823 r. zaprowadza się w Mieście Grodnie odpowiednio do przepisanych prawideł postanowieniem Rady Państwa, utrzymywanie domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow, Traktyerow i Garkuchniow, z których wedle § 2, co się tyczy ilości byłych mających tych domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow i Charczewiow nie oznacza się; lecz co do Traktyerow to odpowiednio §§ 3 i 4, ma być tylko dwa. W porządku więc utrzymywania w Mieście Grodnie pierwszych przedmiotów § 2 zaprowadzających się, jak na nie ustanowiona jest ku opłacie odpowiednio do §§ 10 i 11, akcyza roczna, tak co się tyczy naznaczonych dwóch Traktyerow, że te w zaprowadzeniu swym oddają się w czteroletnią arendową tenetę z publicznej Licytacji, dla czego naznaczywszy termin Licytacyjny na oddanie w odkup osobno Traktyerow w dniach 25 lipca, 25 sierpnia, i 20 września roku idącego 1822, a razem zamierzysz wedle § 50 od tegoż czasu do dnia 1 listopada roku idącego i oddawanie nanowu zaprowadzić się mających domów gościnnych, Restauracyow, Kawiarniow i Garkuchniow czyli Charczewiow. Wzywa życzących wziąć pirosze w arendę czteroletnią za kontraktem, a drugie do utrzymywania przez tenże Magistrat, iżby w tymże Magistracie wedle przepisanego porządku w czasie oznaczonym jawili się, a to pod tém zastrzeżeniem, że wedle § 15 dopuszczają się kupcy wszystkich trzech Gild, Mieszczanie i Włościanie mający świadectwo na prawo Handlu, i wedle § 20 atestat o dobrej konducji i niezadłużeniu się. Ze więc postępującemu odkupnej summy za traktyer wydanym będzie kontrakt formalny i prawny, a chcącym utrzymywać domy gościnne, Restauracye, Kawiarnie i Garkuchnie, wydane będą atestata podobnie formalne i wedle przepisanych prawideł. Ze każdy przystępujący do licytacji wedle § 59 złożyć ma kaucyą opierającą się na

domach murowanych, lub majątkach ziemskich, upoważnioną świadectwem Sądu Głównego co do wartości i swobodności, może też być przynoszona w biletach bankowych; oraz w gotowych pieniądzech. Przytém ogłasza się, że odpowiednie do przepisanych prawideł § 21, Dom gościnny utrzymywać ma osobne pokoje dla najęcia, jedzenia, i trunków zaś, wina, wódki wszelkiego gatunku krajowe i zagraniczne, rom, koniak, szrom, likiery, piwo, porter, miód, kawę, herbatę, czekuladę i jeden bilard. § 22 Restauracya ma się zajmować utrzymywaniem stołu; oraz sprzedażą trunkow, win, wódek słodkich tak zagranicznych jako i krajowych, likieru, piwa, porteru, miodu i kawy. § 23 Kawiarnia może mieć lody, limonadę, orszadę, kawę, czekuladę, likiery zagraniczne i krajowe, frukta, konfitury, cukry, ciasta, i wszelkie cukiernicze zapasy. § 24 Traktyer utrzymywać powinien jedzenie, herbatę, kawę, wino, wódki krajowe i zagraniczne różnego gatunku, rom, szrom, arak, likiery, piwo, wódki i nastoyki z nich wyrabiane wedle § 12 Ustawy o odkupie pitnym nastaley, półpiwa lekkie, miód, piwo i porter angielski, oraz na ten sposób w kraju wyrabiane, tudzież dwa bilardy. § 25 Garkuchnia czyli Charczewia utrzymywać może jedzenie gotowane, pieczone i smażone, potrzebujące się przez ludzi klasy niższej, półpiwa i kwasy zwyczajne. Te więc podając ogłoszenie do powszechnej wiadomości, zaprasza życzących utrzymywać te zaprowadzenia, aby ze wszelką gotowości i wedle przepisanego porządku jawili się do Magistratu Grodzieńskiego w czasie zamierzonym, jak równie zawiadamia, iż każdy chcący być poinformowanym o wszystkich szczegółach tych zaprowadzeń, każdego czasu i każdego dnia za udaniem się do kancelaryi tegoż Magistratu może w każdym przedmiocie być poinformowanym i mieć objawione sobie te prawidła. Działo się na Ratuszu Grodzieńskim 1822 roku miesiąca lipca 4 dnia. Prezydent K. Kreybich. Burmistrz A. Charyn. Radny M. G. Jan Renzberg. Pisarz Zyszkiewicz.

Zgodność z oryginałem poświadczam: Expdytor Rządu Guber. Lit. Grodzień. Kolleski Sekretarz Jan Krupowicz.

1. Skutkiem dekretu remissyjnego Sądu Ziemi. Ptu Wileyskiego dnia 26 maja 1820 roku ogłoszonego i rezolucyi Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu roku 1821 miesiąca marca 28 dnia zakroczoney w terminie z obwieszczenia tegoż roku jani 21 dnia podanego, eorundem 22 przed Aktami Ziemi. Ptu Zawileyskiego, a 27 tegoż miesiąca na urzędzie Ziemi. Ptu Wileyskiego zeznanego, to jest dnia 19 julii, wypadłym, Sąd podkomorsko exadywizorski na rozdział majątności Kubarek w powiecie Wileyskim sytuowaney, między trzech braci Józefa, Macieja i Wacława Chomskich, tudzież dla usatysfakcyonowania wierzycieli Józefa Chomskiego z jego części, przeznaczony, ad fundum wspomnianego majątku zjechawszy, po ustaleniu właściwym porządkiem w pełnym komplecie swej jurydykcyi, po załatwieniu akcesoryjnych kwesty, inwentaryą ogólnego funduszu i wymiar folwarku Kubarek, tudzież akta z possessorami za-

stawnemi, tradycyjnemi, i była nad WW. Chomskiemu opieką udeterminował, komportacją dokumentów wszystkim bez wyłączenia stronom na czteroniedzielną persystencją w dniu 1 augusta do kancelaryi Ziemskiej Wileyskiej złożyć nakazał, i zjazd powtórny do dnia 22 gbra odłożył, w czasie jakowym przystąpiwszy do kontynuacji dzieła po wyexpedowaniu z stawającymi stronami aktów inkwizycyj, kalkulacji i weryfikacji przez wydelegowanego urzędnika, nie mogąc dla niegotowości tychże stron słuchać oczwistej rozprawy, sądy swe do dnia 27 junii idącego 1822 roku odroczył, i z powodu niewygodnego w folwarku Kubarkach pomieszczenia się, takowe do miasta powiatowego Wileyki przeniosłszy utrzymywać się na własnym koszcie zadeklarował, mocą jakowego postanowienia w terminie dopiero wykazany otworzył był w Mieście Wileyce swą jurysdykcją, lecz gdy JW. Sylwester Janiszewski Podkomorzy Ptu Wileyskiego za Ukazem Mińskiego Guberskiego Rządu wydalil się na weryfikacją rewizyjnych 1816 roku skazek, przeto jeszcze raz za zgodą obecnych stron, mianowicie WW. Józefa i Wacława Chomskich do dnia 10 gbra terażniejszego roku zrobiwszy odroczenie, że w owym czasie do ukończenia poruczonej sobie czynności niezawodnie przystąpi, przez rezolucją zapewnił. Aby zatem którenkolwiek z kredytorów W. Józefa Chomskiego wymawiając się niewiadomością o takim terminie pretensyi swej do jego funduszu stosować się mogącej niepoddal amissyi, przez niniejsze ogłoszenie do stanności przed sobą wzywa, i o tém wszystkich interessowanych zawiadamia. Działo się w Mieście Wileyce roku 1822 miesiąca julii dnia.

Stanisław Świętorzecki Sędzia Z. P. Wileyskiego Exdywizor. Ferdynand Dworzecki Podsedek Z. Wileyski Exdywizor. Ignacy Jadziński Z. Wileyski Exdywizor. Michał Łapicki Sąd Z. P. Wileyski Regent.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładującego Całą Rosyą etc. etc. etc. UUr. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim różne urzędy i honory posiadającym, sukcesorom zeszłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, niemniej dalszym jego następcom, aktorom hrabstwa Sieleckiego w gubernii grodzieńskiej w powiecie prużańskim położonego, wprzód w doczesnej administracji Xiążąt Radziwiłłow, a teraz za przelewem od ich w dzierżeniu JOX. Franciszka Sapiehy tajnego Sowietnika i kawalera znaydującego się, Pozew Edyktalny z położenia majątku, przed Sąd Ziemski powiatu prużańskiego gubernii grodzieńskiej wynosi się na powództwo UUr. Ludwika Prezydenta grodzkiego, Alojzego Sędziego granicznego, Wincentego Chorążego ziemskiego prużańskiego, Józefa byłego Asesora Sądu Głównego Grodzieńskiego, Juliana Majora i kawalera wojsk rossyjskich, Andrzejkowiczów, Kazimierza Wysłoucha b. Sędziego Ziemskiego prużańskiego, Józefa i Scholastyki z Butkiewiczów Witkiewiczów Regentów ziemskich prużańskich, Wawrzyńca opiekuna, Stanisława i Jana Terpiłowskich sukcesorów zeszłego Ignacego Terpiłowskiego w asystencyi matki teraz w zamęciu Rekożyńskiej czyniących, Ignacego Tarasowicza Sędziego Granicznego, Stanisława Górskiego Pisarza Grodzkiego prużańskiego, Józefa Sipayli Sędziego Granicznego, osobno Izabeli matki, Juliana syna i Salomei córki Kossopalańskich sukcesorów zeszłego Wincentego Kossopalańskiego Sędziego Ziemskiego prużańskiego pod przewodnictwem opieki przychodzących, Franciszka i Anny Stockich, Sta-

nisława i Stefana Izbičkih, oraz dalszych stron za przywilejami Królów Polskich, mających w parafii Sieleckiej dziedziczne nadania, z hrabstwem Sieleckim graniczące, wynosi się mieniąc o to: dobra Sielec pierwiej w województwie brzeskim a teraz w powiecie prużańskim w gubernii grodzieńskiej położone, były niegdyś własnością Królów Polskich pod panowaniem Zygmunta I, Zygmunta Augusta II i Królowey Bony, za zasługi różney Szlachcie poprzednikom załych w znaczney części przed uniją rozdane zostały. Te nadania prawo Unionis Konst. 1569 r. na wieczne czasy w dzierżeniu załcey Szlachty potwierdziło, potem Anna de domo Radziwiłłówna Kiszczyna Wojewodzina Witebska, za pretensye do Raygroda i Goniądza stosowane, wyjednala u Zygmunta Augusta II, że on w roku 1570 sposobem zamiany dał jey hrabstwo Sieleckie, jak niegdyś trzymał Falczewski, niezajmując nadań Szlachcie służących. Z pretensyi więc biorąc Kiszczyna od Króla Sielec jaka prywatna obywatelka, nie mogła wziąć onego z takimi prerogatywami, względnie rozciągania władzy nad szlachtą i nad ich własnością, jako przedtym służyła tylko Tronowi, a poźniej prawem Unionis od wszelkich samowładności oswo-bodzona została, w ograniczonej sferze otrzymawszy hrabstwo Sieleckie, powtórzyła Kiszczyna zamęcie za Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, któremu w r. 1583 junii 20, w ziemstwie Brzeskim przyznany zapisem, cały Sielec na wieczność darowała, skutkiem czego Starosta Sadowski władał tym hrabstwem, był w eksekucyi daru: bo od siebie udzielnie czynił z dóbr Sieleckich nadania. Sadowski więc za przyznany od żony zapisem niekwestycjonowany aktor Sieleca nikomu nie wyprzedził wieczności tego hrabstwa i umarł. Podług ustaw zostawił te dobra sukcesorom swoim w prostej linii z rodzonych i strysecznych braci idącym, Anna zaś de domo Radziwiłłówna Sadowska, wyzawszy się z dziedzictwa tych dóbr i na powrót nieotrzymawszy od męża zrzeczenia się onych, miała na zeszłym Krzysztofie Sadowskim z osobnego źródła 16,860 kop gr. Lit. i pieniędzy 4, za którą sumę od sukcesorów jego w zastaw wzięła Sielec, assekurując im pod utratą wyrażonego kapitału i opłatą osobnych 10,000 kop gr. Lit., że w ciągu posesysyi niezrobi żadnego naduzycia, i pod żadnym pretekstem aktorstwa przywłaszczając, ani też sumieźnie mieszkający Szlachty zakłócać, i tym sposobem przeciw Sadowskim narażać ich nie będzie; takimi warunkami ograniczywszy Sadowską doczesną dla siebie zastawę Sieleca, z równemi kondycjami w roku 1597 przewlekowała tę posesysyą zeszłemu Krzysztołowi Radziwiłłowi Wojewodzie Wileńskiemu Hetmanowi Litewskiemu, i ewinkująco opis assekuracyyny od siebie Sadowskim wydany, na rzecz tychże Sadowskich wzięła od nabywcy wlewkowego Radziwiłła, osobną assekuracją pod zaręką 20,000 kop gr. Lit., że on równie Szlachty sumieźnie mieszkający, o nie pociągać nie będzie, ani o kupną aktorstwa Sielecdzyszy wlewkem swojej zastawy Sadowskim nie strudni (jakowe dowody są w ręku obżalnych sukcesorów) z powodu zatym summy przez Sadowską przełanej, Krzysztof Radziwiłł Hetman Litewski pod doczesną zastawą dzierząc Sielec umarł. Za jego zeyściem summa na tym hrabstwie oparta, i za ją posesysya zastawna spadła na Radziwiłłówny, te wyszły za mąż, jedna w dom Kurfirsztów Margrabiów Brandeburskich, a druga w dom XX. Neyburskich Falgrabiów Reńskich, w posagu do tych domów zastawę Sieleca za sobą przemieśli. Lecz rzeczone familie, mając nieprzyległą Sielecdzyszą rząd oney tymczasowy, jako i innych dóbr w Litwie będących, zostawili w ręku XX. Radziwiłłow kuzynów, a ztąd nayprzód Xiąże Janusz Radziwiłł Kasztelan Wileński, po nim drugi Krzysztof Radziwiłł stryy Bogusława, następnie Bogusław Radziwiłł, a z ich ramienia Naruszewiczowie, Wołowiczowie, Sapiehowie i inni, pod różnemi tytułami installowani, dzierżeli w doczesnej administracyi Sielec Sadowskim aktorstwem należny, i przez ich dotąd nikomu wiecznością niewybyty

przy czém dom Radziwiłłowski ukształcając interes wnosi sobie, że kończąc rzecz z XX. Neyburskimi o dobra ich w Litwie położone, otrzymał od XX. Neyburskich stopień i do Sielca, który im w połowie tylko summy zastawney przez Sadowską Krysztofowi Radziwiłłowi przelaney służył, z racyi, że druga połowa tej summy i za nią zastaw domowi Kurfirztow Margrabiow Brandeburskich po drugiej Radziwiłłównie należy, lubo więc istotnego pozyskania zastawy Sielca od XX. Neyburskich XX. Radziwiłłowie jeszcze niewyprobowali, z wyjaśnionej wszakże progresyi tymczasowie rządząc hrabstwem Sieleckim, one in praesentium aktorów Sadowskich pod tytuł swojey własności podeignęli, i Xieciu Franciszkowi Sapiezie tanquam własne dziedzictwo wybyli, chcąc zaś w tej sprzedaży powiększyć obszerność dóbr wybytych, mimo nadania królewskie szlachcie służące, usiłują od nich sumienne folwarki w parafii Sieleckiej położone, przed Unią wiecznością zadzierżane, odebrać, i do ogółu hrabstwa Sieleckiego przylączyć, w tym celu Xieźniczka Stefania Radziwiłłówna suksessorka zesłego Xcia Dominika Radziwiłła przez Ur. Prokuratora massy funduszow Xążęcych, przeciwko żalującym stronom, wprowadziła sprawę do Kommissyi na rozpoznanie wszystkich interessow Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą wolą w mieście Wilnie ustanowionej, w której bez dowodow na aktorstwo Sielca domowi Radziwiłłowskiemu służących, bez mienia pryncypalnych tranzaktow, kwestyą w tej sprawie utworzoną rozwiązujących, dekretem Sądu Głównego Wremiennego Wileńskiego roku 1807 lutego 11 zapadłym wyjaśnionych, JW. Prokurator massy Xieźniczki Stefani Radziwiłłówny instancją swoję popiera, i samemi wnioskami żał. strony pokonywać usiłuje, w takim jego przyzysciu do Kommissyi z. t. 1822 junii 8, procedująca Szlachta z zapisu roku 1583 junii 20 w ziemstwie brzeskim przez Annę Radziwiłłównę Wojewodzinę Kiszczynę późniey Krzysztofow Sadowską Star. Ostryńską, mgłowi Krzysztofowi Sadowskiemu przyznanego, i przez jego bez zrzeczenia się zostawionego, znajdując bydlż istotnem aktorami Sielca, obżalnych suksessorow rzeczonoego Sadowskiego, mających u siebie z natury interesu dowody, do aktorstwa tych dóbr służące (mianowicie zamian Królewską za Raygrad, i Goniądz Kiszczynie daną) osobno w skutek tej zamiany podanie Sielca przez dworzan królewskich Bernatowicza i Falczewskiego czynione, oraz dalsze w owym wieku względem Sielca nastale papiery, i assekuracye, jakich dom Radziwiłłowski mimo nakaz dekrétow nieskładając, prosili w Kommissyi uznania adcytacji suksessorow Sadowskiego dla pozyskania u ich przez komportacyą pomienionych dowodow. Lecz Sąd Kommissyi na żądanie Prokuratora massy adcytacji obżalowanych Sadowskich zawodcow Sielca przed sobą nieuznał, a tylko w sposobie dylacyi munimentow Dekretem 16 junii 1822 roku ferowanym pozyskać i złożyć papiery potrzebne, procedującym stronom dozwolił, w takim stanie rzeczy żalcy starali się u obżalnych Sadowskich pozyskać wymienione dowody do sprawy z Xieźniczką Stefanią posługujące. Lecz UUr. suksessorowie Krzysztofa Sadowskiego, wymawiając się że do sprawy włączeni nie są, rzeczonych papielow wyrokami Kommissyi żał. składać nakazanych, bez dekrétu z sobą otrzymanego dać do browolnie niechcą, a tym samym na niesposobność skutecznienia dylacyi munimentow przez wyrok Kommissyi uznanej delatorow narażają, i przy tym dają poznać, że umyślnie chcą do czasu utrzymać przy sobie wymienione papiery, interes szlachty ewinkujące, aby ci w rozprawie z Xieźniczką Radziwiłłówną nie mając wszystkich dokumentow, tracili do Sielca swoje folwarki, które poskończonym procederze obżalni suksessorowie w zażądaniu po massie ogólney exempey, z całym hrabstwem zapewne ułożyli sobie zając; widoczny ten zamiar, z nieprzychodzenia w terażniejszym czasie do tego processu, okazuje kondykt obżalnych suksessorow Sadowskiego, z massą Radziwiłłow-

ską na krzywdę żalcey Szlachty ułożony, który tyntardziej wyjaśnia się, że Prokurator massy bronił w Kommissyi adcytacji obżalnych Sadowskich, iżby ich przyzyscie nie przyniosło Szlachcie dowodow na obronę interesu potrzebnych, w sprawę wchodzić powinnych, lecz gdy Konst. 1764 roku wszelkich kondyktow zabrania, zapobiegając więc onym, a razem i stratom, jakoby z niemożności mienia dowodow w procederze z Xieźniczką Stefanią Radziwiłłówną wynikać mogły, skutkiem nienaydowania się w sprawie stron podług ustaw wchodzić powinnych, z powodu mieszkama obżalnych suksessorow Sadowskiego w obcey gubernii, przychodzą żalce przez pozew edyktalny do Sądu tego powiatu, gdzie majątek ich Sielec leży z którego spór wynikł, i w takowym przyzysciu zakładają prozby następane: 1) Ozobowiązanie obżalnych Sadowskich następcow Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, aktorow hrabstwa Sieleckiego do komportacyi zamiany przez Króla Zygmunta Augusta; 2) z Anną de domo Radziwiłłówną Kiszczyną Wojewodziną Witebską późniey Star. Sadowską na Sielec roku 1570 zawartę, i w skutek oney podania Sielca przez dworzan królewskich Stanisława Bernatowicza, i Stanisława Falczewskiego na rzecz teyże Wojewodziny Kiszcziny czynionego, dla objaśnienia się z tych dowodow, za jakimi własnościami Sielec oddany został, osobno przeznaczenia komportacyi na tychże Sadowskich assekuracyi przez Starostę Sadowską czasu wzięcia od ich zastawę Sielca wydanej, udzielić drugiey przez Krzysztofa Radziwiłła Wojewody Wileńskiego Hetmana Litewskiego, przy pozyskany przelewie tej zastawy sporządzoney, które wyswiecą, że Szlachta w żadnym względzie folwarkow swoich nie miała uległych dworowi Sieleckiemu, nadto uznania iżby ciż suksessorowie złożyli dekrét królewski między Wojewodziną Kiszczyną a bojarami Sieleckimi przed dniem 19 maja 1571 roku zapadły, posiadłościow Szlacheckich w niczym niezajmujący, a przy tym obowiązania tychże suksessorow do komportacyi dalszych papierow na Sielec służących, a to pod warunkiem oprzysiężenia wierności oney; 2) Nakazania rzeczonym suksessorom pod winami sprzeciwieństwa, iżby w stosunku do assekuracyi przez poprzednikow swoich przy wypuszczeniu zastawy Sielca od Radziwiłła uzyskaney, starali się ograniczyć zamiar massy Xieźniczki Stefani Radziwiłłówny w processie z żalącą Szlachtą w Kommissyi Wileńskiej rozpoczętym, przez dopomnienie się opisanych żarąg; w przeciwnym zaś zdarzeniu z okazji uchybienia tych koley, i zatrzymania papierow, jeżeliby w procederze z massą Radziwiłłowską wynikły jakie dla Szlachty straty, uznania za one repetycyi na wszelkim funduszu obżalnych suksessorow Star. Sadowskiego, i jako z aktorami majątku Sielca przyjęcia w Sądzie Ziem. Prużań. rozprawy, a w tej o potwierdzenie wszelkich nadań przywilejow i dalszych papierow Szlachcie na ich majątki w Siedleczynie położone służących, ciągłą possessyą przed Unią zaczęłą dotąd exekwowaną upoważnionych, że strony tychże suksessorow nigdy nieburzonych; a ztąd wielolicznymi dawnościami podług ustaw aprobowanych, i prócz tego, osobiste znaczenie mających, rozciągnięcia skutkow dawności prawami wskazaney, sądenia expensow prawnych, i tego wszystkiego, o co w czasie sprawy przez głosy lub przez wydane osobno w miejscu poprawy pozwy proszonym będzie, salva melioratione tej żaloby. Pisan roku 1822 mca julii 22 dnia.

Roku 1822 julii 22 dnia Woźny urzędownie zeznaje, iż w sprawie WW. Andrzejkowiczow, Wysloucha, Witkiewiczow, Terpiłowskich, Tarasowicza, Gorskiego, Sipayły, Sosopalańskich, Stoczek, Izbičkih i dalszych właścicieli za przywilejami Królów Polskich w parafii Sieleckiej posiadających różne nadania, dwie kopie tego pozwu UUr. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim, różne urzęda i honory posiadającym suksessorom zesłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, oraz dal-

szym jego następcom jedną w majątku ich Sielec zwanym w powiecie prużańskim w Gubernii Grodzieńskiej położonym, a drugą przy drzwiach Sądu Powiatowego Ziemskiego Prużańskiego umieściłem. Jakowy pozew przed tenże Sąd Ziemski Prużański wyniesiony, po zeznaniu onego w aktach publicznych dla tym skuteczniejszego do rozprawy powołania wyrażonych sukcesorów zeszłego Krzysztofa Sadowskiego, że jeszcze przez Gazetę Kuryera Litewskiego, i Warszawską ogłoszony zostanie, urzędownie zawiadamiam. Dat ut supra.

Felix Dziatkowicz Wóźny Ptu Prużań.
Roku 1822 miesiąca julii 22 dnia. Przed aktami Ziemskiemu Powiatu Prużańskiego stanawszy osobiście Wóźny wyżej podpisany ten pozew urzędownie zeznał przyjąłem i że jest w xiędze pozwowej pod N. 94 na karcie 109 co do słowa wpisany zaświadczam. Jan Wołyniewicz Regent Ziemski Powiatu Prużańskiego.

Wolno drukować Jan Gorski Pisarz Ziemski Powiatu Prużańskiego.

2. Pińska Dworzńska Opieka po zeyściu z tego świata JW. Franciszka Poniatowskiego
b. Sędziego grodzkiego powiatu pińskiego i ka-

walera orderu ś. Stanisława, majątność jego Sare Dzikowicze w pińskim powiecie leżącą, po nstateley w dniu 15 apryla roku terażniejszego rezolucyi, w swoje zawiadywanie, z powodu niezneydowania się bliskich sukcesorow zeszłego Sędziego Poniatowskiego przyjąwszy, W. Woyciecha Czeszykę, tuteyszego powiatu obywatela za administratora przeznaczyła. Dla objęcia zatym powyższego majątku Starych Dzikowicz, aby naturalni i naybliżsi sukcesorowie rzeczonego Franciszka Poniatowskiego z prawnymi dowodami do pińskiej Dworzńskiej Opieki jak nayrychley przybyli, przez ninieyszą awizacyą zawiadamia się. Dat 1822 roku miesiąca julii 22 dnia. Marszałek Powiatu pińskiego Józef Twardowski.

Wyjeżdżają za granicę.

2. Do Austrii do miasta Lwowa Artysta muzyki JP. Karol Lipiński z żoną swoją, i dwoigiem dziećmi synem Gustawem i curką Ludwiką ora-
stującym.

Obwieszczenie.

2 Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się osobom znaydującym się w niżej położoney tabeli o mających dla nich się wydać Naywyżey przeznaczonych penssy i że dla jawienia się w celu ich odebrania, lub dla przysyłania w tym celu prawnie umocowanych, na mocy Ukazow Rządzącego Senatu 15 8bra 1781, 24 julii 1783 i 25 maja 1806 roku, naznacza się termin jeden rok, licząc od terażniejszego miesiąca lipca; po jego upłynieniu, pensye niejawiających się do ich odebrania będą podane do wynazania.

Guberski Kaznaczey Michał Brujewicz.

Za Sekretarza Protokulista Józef Korecki.

Stołanaczelnik Buynowski.

Tabella pensyonierow, ułożona w Mińskiej Skarbowey izbie, ile komu poszczególnie, i za jaki czas li-
czy się w nieopłacie naznaczoney podług rozporządzenia Naymłodszywy nadaney pensyi.

Nazwiska pensyonierow i za jaki czas naznaczone pensye.

Pensya roczna podług rozrządzenia naznaczoney. Ile się jey liczy w nieopłacie. Dla jakiej przyczyny ta pensya nieopłacie. Pod jaką da-
nieopłacie. czy się.

Rub. Kop Rub. K.

Którzy zostawali w wojskach:

Należący do opublikowania, Leyb-gwardyi siemienowskie-
go półku podoficer Herasim Hołował. Od 1go stycz-
nia 1812 r. do 1go stycznia 1823 r.

Zołnierze półkow:

40go jegierskiego Leon Pietrow od 1go stycznia 1815 do
1823 roku

43go Jewsiy Stachowicz od 1go stycznia 1815 do 1823
roku

Muszkaterskich.

Maromskiego, Michał Sinicin od 1go września 1811 do
1823 roku

Gabryel Afanasijew od 1go stycznia 1810 do 1823 roku

Mohilewskiego Jan Kożewicz od 1go stycznia 1812 do
1823 roku

Rostowskiego Michał Makezyn czyli Mamczis od 1go ma-
ja 1810 do 1823 roku

Antoni Makowski od 1go stycznia 1814 do 1823 roku

Witebskiego, Mikita Karlinka od 1go maja 1814 do 1823
roku

Jakow Baszurka od 1go stycznia 1815 do 1823 roku

Niżgorodzkiego, Leontij Bomba od 1go stycznia 1815 do
1823 roku

Mohilewskiego granadyerskiego Sawwa Hrihorjew od 1go
stycznia 1810 do 1823 roku

Polsko-ulańskiego Józef Wasiljew od 25 lipca 1815 do
1823 roku

Byłego dyneburskiego garnizonowego batalionu Stefan Ja-
worow od 21go kwietnia 1813 roku do 1823

Litewskiego ulańskiego półku towarzyszy Jakow Piotrow-
ski od 1go stycznia 1818 do 1823 roku

w ogóle

Dla niewiadomości mieysca przebywania i dla niejawnienia się do ich odebrania.

Do jakiej daty wymienionym pensyonierom ukłozzone dawanie oznaczoney pensyi, w pierwszym paragrafie objaśniono.

Guberski Kaznaczey Michał Brujewicz.

Za sekretarza Protokulista Józef Korecki.

Stołanaczelnik Buynowski.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wye. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	dnia 29 średnia	27 cal. 6,47 lin.	+ 12,85 stopni	Zachodni	Pogoda
	dnia 30 średnia	27 — 7,53 —	+ 15,58 —	Zachodni	Pochmurno i deszcz.
	dnia 31 godz. 5	27 — 8,4 —	+ 10, — —	Poludniowy	Pochmurno

Wilno dnia 31 lipca 1822 Roku v. s.

Obwieszczenie.

3. Trybunał Cywilny i Instancyi Województwa Sandomirskiego.

Po dokonanej rewizyi swej kassy, i uchyleniem w tej mierze do Najwyższej Komisyi Rządowej Sprawiedliwości przedstawianemu, na skutek tegoż z mocy reskryptu z dnia 12 kwietnia 1821 Nro 2926 zapadłego, a w dniu 17 maja 1821 odebranego, którym polecono, aby wszelkie realności jakiegobądź natury do swego składu w dawniejszej epoce, czyli do roku 1820 złożone, stronom interessowanym wydane zostały, postępując, podaje niniejszemu do publicznej wiadomości, i komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu swego znajdują się składy z mass następujących złożone, a mianowicie:

1. Massa Jana Ablewskiego mająca w depozycie obligacye ręczne na zł. pol. 9,700 przez Kajetana Gandeckiego i Salomeję Sumowską wydane.

2. Massa Woyciecha Delaszkiewicza mająca w depozycie skrypt małżonków Chmielewskich na zł. pol. 2,000 i oblig. Anny Kochanowskiej na zł. pol. 2 gr. 2 na dobrach Ostalowie hipotekowany.

3. Massa Józefa i Maryanny Kwiecińskich składająca się z gotowizny gr. 15 miedzią austryacką.

4. Massa Xiedza Józefa Kwiecińskiego z skryptów przez Daszkiewicza, Berkową, Radoszewskiego, Słodzińską, Kamińskiego, Sosnowskiego, i Szachowicza na zł. pol. 2,972 wydanych.

5. Massa Magdaleny Salewskiej z obligacyi ręcznej Jana Nowickiego na zł. pol. 965 gr. 8½.

6. Massa Sukcessorów Woyciecha Konteckiego z oblig. Anny Kochanowskiej na zł. pol. 25 gr. 25 wydanego i na dobrach Ostalowie hipotekowanego.

7. Massa Konstantego Narburtowicza z oblig. na zł. pol. 216 gr. 26 przez Kajetana Dobrzyńskiego wystawionego i na dobrach Krzyżanowice hipotekowanego.

8. Massa Xiedza Tomasza Cwiklińskiego z oblig. na groszy 5 przez Annę Kochanowską wystawionego na dobrach Ostalowie hipotekowanego i z gotowizny zł. pol. 3 gr. 26 miedzią i z skryptu Chmielewskiego na zł. pol. 900.

9. Massa Ignacego Zakrzewskiego z oblig. na zł. pol. 198 gr. 22 przez Kajetana Dobrzyńskiego wystawionego i na dobrach Krzyżanowice hipotekowanego, tudzież z gotowizny miedzią zł. pol. 2 gr. 10.

10. Massa Józefa Kruka czyli Braykowskiego z oblig. na zł. pol. 37 gr. 4 przez Annę Kochanowską wystawionego i na dobrach Ostalowie hipotekowanego z gotowizny zł. pol. 1 gr. 18 miedzią.

11. Massa Andrzeja Strugalskiego z oblig. na zł. pol. 19 gr. 9, i przez Annę Kochanowską wystawionego i na dobrach Ostalowie hipotekowanego, z gotowizny zł. pol. 14 gr. 18 miedzią.

12. Massa Józefy Nieszczerkiej z oblig. Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 2 gr. 12 z gotowizny zł. pol. 2 miedzią.

13. Massa Jakóba Sadowskiego z oblig. jako to: a. Kajetana Dobrzyńskiego na dobrach Krzyżanowice hipotekowanego, na zł. pol. 280 gr. 2½ i b. Kaspra Jabłonowskiego na dobrach Gwarzowie hipotekowanego na zł. pol. 558 gr. 1, tudzież z gotowizny zł. pol. 60 gr. 12 miedzią.

14. Massa Tadeusza Wagnera ze skryptu Antoniny Jaszewskiej na zł. pol. 2,700.

15. Massa Pawła Kosiarskiego z oblig. Filipa Kołdowskiego na dobrach Wsola hipotekowanego na zł. pol. 600, z skryptu Borucha Goldmana na zł. pol. 4,000, i gotowizny zł. pol. 3 miedzią.

16. Massa Walentego Dudkiewicza z oblig. Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 15 gr. 5 i z gotowizny zł. pol. 1 gr. 4 miedzią.

17. Franciszki Wyszomirskiej z oblig. Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipoteko-

wanego na zł. pol. 8 gr. 18 i gotowizny miedzią zł. pol. 6 gr. 8.

18. Massa Bartłomieja Celejowskiego z oblig. Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 10 gr. 10 i z gotowizny miedzią zł. pol. 142.

19. Massa Jana Jaszewskiego z oblig. na zł. pol. 8 gr. 18½ przez Annę Kochanowską wystawionego i na dobrach Ostalowie hipotekowanego.

20. Massa Rafała Zbidniowskiego vel Zoltowskiego z gotowizny 500 zł. pol. miedzią austryacką.

21. Massa Xiedza Marcina Porczyńskiego z gotowizny zł. pol. 1,461 gr. 23½.

22. Massa Xiedza Franciszka Biennera z oblig. urzędowego na zł. pol. 189 gr. 3 przez Skotnicką i Karczewską wystawionego, i z gotowizny zł. pol. 2 gr. 14 miedzią.

23. Massa Stanisława Ożarowskiego z oblig. jako to: Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 180, Filipa Kołdowskiego na dobrach Krzyżanowice hipotekowanego na zł. pol. 172 gr. 24, tudzież z gotowizny gr. 25 miedzią.

24. Massa Depozyt mass z Magistratu Radomskiego przeniesionych z oblig. Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na ogólną sumę zł. pol. 257 gr. 15 złożony, do którego szczególne należą massy jako to:

- a Massa Sukcessorów Hoffstaterów.
- b Antoniego Nowakowskiego.
- c Karola Falk.
- d Ignacego Gorzkowskiego.
- e Pawła Jurka.
- f Słodzieńskiego.

25. Massa Jana Krem z oblig. Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 22 gr. 21½ i z gotowizny zł. pol. 150 gr. 8 miedzią.

26. Massa Xiedza Józefa Wyszowskiego z oblig. respect. Ludwika Radziwińskiego zł. pol. 1,469 i Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 198 gr. 11.

27. Massa Xiedza Stefana Zakrzewskiego z oblig. Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 216 i z gotowizny zł. pol. 1,276 gr. 5 miedzią austryacką.

28. Massa Xiedza Ignacego Klockowskiego z oblig. Anny Kochanowskiej na dobrach Ostalowie hipotekowanego na zł. pol. 183 gr. 19 i z gotowizny miedzią zł. pol. 1 gr. 28.

29. Massa Xiedza Józefa Stoczewskiego z oblig. Janą Gomulskiego na zł. pol. 329 gr. 23 i z gotowizny miedzią zł. pol. 1 gr. 28.

30. Massa Franciszka Dobrakowskiego z oblig. Józefa Popiela na dobrach Młodynie hipotekowanego na zł. pol. 267 gr. 12.

31. Massa massy połączone xieży Józefa Starzyńskiego, i Józefa Raszka składające się z skryptu xiedza Skotnickiego na zł. pol. 5,000 i z gotowizny zł. pol. 510.

32. Massa Jana i Maryanny Wędrychowskich, z skryptów Antoniego i Kajetana Wędrychowskich, tudzież Cypryana Kownackiego i Justyny Szwejkowskiej na zł. pol. 1,254 gr. 9 wydanych.

33. Massa Stanisława Siennickiego z kwoty zł. pol. 194 gr. 18 gotowizną.

34. Massa Ruchli Boruchowej z gotowizny zł. pol. 59 gr. 6.

35. Massa Xiedza Walentego Konarowskiego z gotowizny zł. pol. 75 gr. 26.

36. Massa Xiedza Szymona Tymowskiego z gotowizny zł. pol. 28.

37. Massa Wincentego Pomianowskiego z oblig. na zł. pol. 1,575 przez Janą Gomulskiego pod dniem 5 lipca 1814 roku wystawionego, i na dobrach Starosiedlice hipotekowanego.

Wzywają się zatem wszystkie strony interessowane, mieniące się posiadać tytuły prawne do podniesienia którekolwiek z mass powyżey

przerzeczonych, dla nich służyć mogące, aby co do mass od N. 1 do N. 30 włącznie umieszczonych przed ich referentem Stanisławem Lubienieckim Sędzią, zaś od N. 31 do 37 włącznie przed Kraszkowskim Assesorem Trybunału tutejszego w mieście Radomiu mieszkającymi, z dowodami ich prawa należność usprawiedliwić zdolnemi, osobiście lub przez umocowanie osoby stawili się, i onymże wraz z swym żądaniem takowe złożyli, poczem Trybunał względem wydania w szczególności żądanych mass to co z prawa wypadnie zadecyduje. Do stawienia się takowego przed wyżej wzmiankowanymi referentami, termin dla mieszkających w kraju trzech miesięczny, zaś dla mieszkających za krajem sześciomiesięczny oznacza się, który od daty pierwszego ogłoszenia w gazetach publicznych, zakreślaj z tym rygorem, iż gdyby ze stron do którejkolwiek z mass wyżej nadmienionych interessowanych na oznaczonym terminie nikt nie stawił się, takowa z mocy art. 113 kodexu cywilnego do windykacji onejże Prokuratury Jeneralney Królestwa Polskiego oddaną zostanie, a naówczas wszelkie ztąd wynikające mogące straty lub szkody strona niestawająca swęj winie przyznać będzie musiała. Radom dnia 17 maja 1822 roku.

(podpisano) Walenty Osławski Prezes.

Leon Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność z oryginałem na papierze bez stempla pisany świadcze.

(podpisano) Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność B. Wilkowski.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY

Mości Samowładnego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Michałowi Romerowi b. Marszałkowi Guber. i kawalerowi, Michałowi Abramowiczowi b. Marszałkowi Wileń. i kawalerowi, oraz Danielowi Buczyńskiemu b. Prezydentowi i Podkom. Zawil. opiekunom nieletnich sukcesorów zeszłego s. p. Kazimierza Sulistrowskiego Gubernatora mińskiego i samymże małoletnim sukcesorom, Józefowi Wawrzeckiemu Generałowi b. woysk pol., Brygidzie matce Chorażynie, Antoniemu synowi Chorażycowi witepskim Hłaskom, Ewie Felkierzambowej Wojewodzinie infant. z dokładem opieki i plenipotentowi jej Szambel. Kłottowi, Dominikowi Bukowskiemu Rotmistrzowi Zawil., Janowi Smigielskiemu b. Pisarzowi Ziem. Zawil., Tadeuszowi Głębockiemu Regentowi starodubowskiemu, lub jego sukcesorom, Jerzemu b. Prezydentowi Grodz., i Wincentemu Sędziemu Ziem. urzędnikom brasławskim Salmonowiczom, Barbarze Bielkiewiczowej żonie zeszłego Lucyda Chorażynie woysk polskich z dokładem opieki, Antoninie Walterowej i opiece sukcesorom Szymona Beynara co do aresztu na fundusz Bernatowiczowej, a Wiktorji Bernatowiczowej debitora, Alojzemu Cywińskiemu Sędziemu Granicz. brasławskiemu względem aresztu, a staro zakonnym Dawidowi Kuszelowiczowi, oraz Wulfowi i Leybie Matysowiczom, Karolinie Kamińskiej b. Pisarzowej Ziem. Zawil. z dokładem opieki, względem aresztu na osobę i majątek Owsieja w Kretonach i samemu Owsiejowi Wulfowiczowi, Józefowi Pankiewiczowi, Józefowi Tyszcze utrzymującym zbiegłych poddanych, Fryderykowi i Adolfowi Saturgusom lub ich sukcesorom, Felicjanowi Bohdanowiczowi lub jego sukcesorom, Annie z Woratyńskich Krasowskiej i Róży z Kainskich Karolinowej z dokładem opieki, Ignacemu Sągajle Rotmistrzowi witepskiemu, Józefowi Cielewiczowi Regentowi Dziśnień. Tadeuszowi Mordassowi Komor. ozmiańskiemu, oraz dyapartymentem JW. Marszałka Ptu wiktornirskiego w roku 1819 przeznaczonym na spłatę rekruta do majętności Owil a mianowicie: z Podusiacia Platerowej i opiekunom za dusz 5 rubli assygnacyynych 20, Piotuchowi z Olsety, Hermaniszek i Powierpni za dusz 13 rubli assygnacyynych 52, Koskom z Staszkinszek i Świętorzeczka za dusz 6 rubli assygnacyynych 24, Krzywkowskim z dokładem opiekunów z Wijejek za dusz 6 rubli assygnacyynych 24, Kościatkowskim z Polepia za dusz

6 rubli assygnacyynych 24, Szpakowskiemu z Orli-szek za dusz 4 rubli assygnacyynych 16, Wilczyńskim z Jasan za dusz 4 rubli assygnacyynych 16, Wincentemu Łukaszewiczowi z Budrejek za dusz 4 rubli assygnacyynych 16, Morykontemu z Degul za dusz 3 rubli assygnacyynych 12, Pietrekiewiczowej z Wawdy z dokładem opiekunów za dusz 2 rubli assygnacyynych 8, Turom z Topola za dusz 1 rubli assygnacyynych 4, i dalszym wszystkim debitorom do massy Urodzonego Marszałka Bielkowiczą należnym, oraz pretensorom i utrzymującym debitorów osoby i majątki, nakoniec zbiegłych poddanych, pozew z aresztem przed Sąd Taxatorsko Exdywizorski w dobrach Kozaczyńskie w powiecie brasławskim leżących, od dnia 1 augusta expedować się mający, w skutek nakazów tegoż Sądu z instancyi Urodzonego Wincentego Bielkowicza b. Marszałka powiatu brasławskiego kawalera orderu s. Anny 2giej klasy wyniesiony, mianując i do dowodów przy sprawie złożyć się mających referując się, mianowicie i sądzenia rubli srebrnych 180 kop. 20½ z setym procentem od roku 1810 8bra 1 z początkowym dochodem na dobrach zeszłego s. p. Kazimierza Sulistrowskiego przedtym Marszałka Gubernii Lit. Wileń. później Gubernatora mińskiego za ukazem Rządowym w roku 1821 julia 4 sub N. 14861 z majątku żał. Bielkowicza zyskanych i do sądzenia 500 czer. zł. na rzecz massy na Urodz. Jenerale Wawrzeckim, podług intercyzynnego zapisu na folwark Owile, w roku 1807 aprila 10 dnia wydanego i przyznanego i extradycyi niektórych zatrzymanych papierów na tenże folwark służących i ichże vigore opisu w całości niepowróconych; 3tio rekognoskowania na rzecz massy za dekretem w roku 1819 julia 11 dnia z instancyi Starozakonnych Giecelowiczów Frydlandów z Urodz. Brygidą matką, Antonim synem Hłaskami w Ziem. boryrowskim zapadłym a żał. Bielkiewiczowi przelanym, rubli assygnacyynych 4, 105 kop. 76 i sr. rubli 2,500. Udzielnie s. p. 30,000 za odstąpienie na folwark Lsny Białowicze przywileju przez żał. aktualnie zeszłemu s. p. Wincentemu Hłasc Chorażemu witepskiemu opłaconych, tudzież za ramanenta Białowickiego rubli srebr. 8,000, lub ile podług dowodów okaże się, a to na wszelkim majątku Hłasków, żony i sukcesorów Wincentego Hłaski Chorażego witepskiego; 4to wskazania zł. 252 gr. 28 z procentami 10 rocznie rewersem przez oficjalistę Wojewodzinę Felkierzambowej zapewnionych, Urodz. Kłottowi Szamb. powierzonym, a dotąd bez skutku zostającym na Urodz. Wojewodzinie Felkierzambowej lub Kłocie Szambel. plenipotentie onej; 5to w pretenzyi obżał. Dominika Bukowskiego żadney ewikcyi podług ustaw krajowych niemającej stosowania się do assekuracyi w roku 1803 apryla 28 żał. Bielkiewiczowi wydanej, rekognoskowania, zaś na rzecz massy na tymże Bukowskim zł. 2,965 gr. 10 z procentami, na Janie Smigielskim zł. 1,935 gr. 16 także z procentami, i na Głębockich zł. 2,020 również z procentami; 6to na Urodz. Jerzemu i Wincentym Salmonowiczach podług dekretu Grodz. trockiego 1818 apryla 5 czer. zł. 510 z procentami sądzenia; 7mo na Urodz. Lucydowej Bielkiewiczowej i jej wszelkim majątku za kartami w roku 1816 marca 8 i 22 wydanymi, rubli srebrnych 145 i udzielnie podług dowodnego rachunku rubli srebrnych 48 z procentami do massy wskazania 800 z Sowiennikową Walterową zrobienia ostatecznego o cegły, drzewo, wapno, zboże i gotowe pieniądze rachunku i bonifikacyi, a dokumentu od żał. s. p. Teodorowi Walterowi wydanej extradycyi, 9no na Wiktorji Bernatowiczowej i na jej funduszu i Symona Beynara aresztowanym sądzenia za kartą 1814 roku marca 10 dnia wydaną rubli srebrnych 20 z procentami dla massy; 10mo na żydzie Dawidzie Kuszelowiczu na osobie i wszelkim onego majątku u Urodz. Cywińskiego aresztem przyparęczonym zł. 539 gr. 13 także dla massy sądzenia; 11mo na Starozakonnym Faywiszu Michalewiczu za kartą 1818 maja 28 rubli srebr. 18. 12do na Starozakonnym Chławnie Hirszwiczu za kartą 1820 xbra 25 rubli srebrnych 4 kop. 17.

13to na Starozakonnych Wulfie i Leybie Maty-
sowiczach za obligiem Urodz. Jeneralowey Strutyń-
skiej w roku 1811 apryla 23 wydanym i za de-
kretem Grodz. Wilkom. w roku 1819 marca 3 z in-
stancyi oney otrzymanym, żał. Marszałkowi Bieli-
kowiczowi przelanym, tudzież na Owsieju Wulfo-
wiczu i na wszelkim majątku gdziekolwiek nądu-
jącym się pryncypalnie u Urodz. Pisarzowey Ka-
mieńskiej aresztującym się, summy rubli sr. 800
z procentami na rzecz massy rekognoskowania i są-
dzenia. 14to na Urodz. Józefie Pankiewicz u utrzy-
mującym zbiegłego poddanego jako już ultimarnie
skonsolidowanym, podług dekretu grodzkiego bra-
ślawskiego w roku 1819 marca 29 zapadłego, ex-
tradycyi poddanego Kozaczyńskiego Antoniego
Zienkiewicza z synem Janem i dalszemi dziećmi,
z dobytkiem oraz majątkiem i rubli sr. 500 wska-
zania. Podobnież na Urodz. Józefie Tysze sta-
tuicyi i extradycyi poddanego Bartłomieja Masal-
skiego z całą cięgienistością, majątkiem, oraz do-
bytkiem, a za przechow i dni robocze kary i boni-
fikacyi sądzenia. 15to Urodz. Saturgusowi extra-
dycyi obligow Franciszka Bielikowicza i za niego
Leonarda, jako zaspokojonych i pokwitowanych
oraz o expensa prawne. 16to na Urodz. Bohda-
nowiczu extradycyi Blankietow Franciszka Bieli-
kowicza onemu powierzonych i w przypadku zagi-
nienia na nich skryptow obligacyynnych, skasowa-
nia i znikczemnienia, oraz kar i expensow wska-
zania. 17mo z Urodz. Anną z Woratyńskich Kra-
sowską i Różą z Kapńskich Karolinową, rozebrania
obu stosunkow o rubli srebrnych 100 czyniących się,
i uwolnienia żałęgo od pretensyi onych. 18vo na
Urodz. Cielewiczu sądzenia na rzecz massy prze-
bieranych i do kapitału doliczanych procentow,
z procentami o kary i wydatki. 19no Na Urodz.
Tadeuszu Mordasie sądzenia 500 rubli srebrnych
w wymożonym 12stym precencie od kredytowanej
summy wziętych, a podług ustaw skasowania ca-
łej pretensyi. 20to z Urodz. Ignacym Sagayto
o dopełnienie rachunku i powrót inskrypcyow. 21mo
jak równie sądzenia na rzecz massy na Urodz.
Platerowey, Piotuchu, Koskath, Krzywkowskich,
Kościałkowskich, Szparowskim, Wilczyńskich, Łu-
kaszewiczu, Morykonim, Pietrkiewiczowey i Tu-
rach, zalegley rekrutkiej dopłatki z procentami i
penami aprobaty założonych aresetow. Na wszy-
stkich zaś pozwanym i pozrywającym, oraz niesta-
wającym wydatkow prawnych decydowania, wszel-
kich wskazow do massy włączenia i na onych real-
nych kredytorow lokowania, a z niestawającemi
wieczney ammissyi rozciągnięcia, i tego sądzenia,
co przy sprawie dowiedzonym będzie. Z wolną
żaloby poprawą.

Roku 1822 miesiąca julii 18 dnia Woźny ni-
żej wyrażony świadcę iż ten pozw przed Sąd
Taxatorsko Exdywizorski w dobrach Kozaczyźnie
od dnia 1 augusta idącego roku expediować się
mający, z instancyi JW. Wincentego Bielikowicza
b. Marszałka Ptu brastawskiego kawalera orderu
s. Anny 2giey klasy, WJPanu Alojzemu Cywiń-
skiemu Sędziemu Granicznemu Brast. z aresztem
na Starozakonnego Dawida Kuszelewicza dnia 17
w majątności Trudach; drugą WJPanu Antoninie
Walterowey Sowiełnikowey i opiece w majątności
Józefatowie dnia 17; trzecią JW. Józefowi Wa-
wrzechiemu Jeneralowi wojsk polskich dnia 18
w Meyksztach; czwartą WJPanu Jerzemu b.
Prezydentowi Grodz., Wincentemu b. Sędziemu
Ziem. urzędnikom brastawskim Salmonowiczom d.
18 w majątności Podisniti; po dalsze zaś osoby
w nim poszczególnione wyniesiony, w skutek dekre-
tu pierwszo Zjazdowego w roku idącym miesiąca
februariu 24 ogłoszonego, do Gazety Kuryera Lit.
mam podać.

Kazimierz Wilimkiewicz Woźny Ptu Brastaw.
Roku 1822 miesiąca julii 18. Przed aktami
Ziem. Ptu Brast. stawając obśnie Woźny w górze
wyrażony kwit pozwany urzędownie zeznał. Przy-
jąłem Ziem. Brastaw. Regent Rafat Zahorski.

Wolno drukować w Kuryerze Litewskim Igna-
cy Chodźko Prezes Grodu Zawileyskiego i Exdy-
wizy.

3. Wsklepie żelaznym na Imbarach pod za-
wiadywaniem Nowackiego, znajduje się szkło w
najlepszych gatunkach białe, polbiate i zielone
do przedania skrzyniami, jeżeliby kto życzył sobie
kupować może onego dostać za pomierną cenę.

O s t r z e ż e n i e.

3 Michał Zaleski b. Podkomorzy Rossieński
Jeneralny Prokurator massy i funduszow niele-
tniej Xieźniczki Stefani Radziwiltówny, zrobiw-
szy w dacie 1821 września 1 dnia za N. 275 z
sukcessorami zmarłego Józefa Mendlowicza potem
Mendelsburga zwanego obywatela Kazimierskiego
rachunek i przyznawszy dla tychże sukcessorow,
mianowicie: Herszka, Wolfa, Fiszla Mendelsbur-
gow Braci, i Gineli z Mendelsburgow Askinowey
Zelmanowey summe ogólną 1,214 cz. zł. 55 f. p. 1 gr. z
massy po zmarłym Xieciu Dominiku Radziwille
za realną, gdy obok tego z innych stosunkow zmar-
ły Mendelsburg skarbowi Xieźcemu summe 362
cz. zł. 10 f. p. 1 gr. z procentami prawnymi od
roku 1806 sierpnia 22 dnia policzać się mającemi
zawinił, i o to sukcessorowie wyż pomienieni do
Sądu przyzwoitego są pozwani. Przeto gdy sum-
ma dla Mendelsburgow zrealizowana 1,214 cz.
zł. 55 f. p. 1 gr. na odpowiedź massie służyć ma,
i w swym porządku im przyaresztowaną jest, ten-
że Prokurator ostrzega Publiczność, by powyższe-
go rachunku Mendelsburga sukcessorom wydane-
go nawet przez Sąd Kommissyi Radziwiltowskiej
w teyże dacie 1821 roku za Nrem 4,265 zatwier-
dzonego, nikt nienabywał, inaczej niebezpieczeń-
stwa nabycia, i skutki onego, sam sobie przypisze.
Jakowe ostrzeżenie do Gazet dla wiadomości pu-
blicznoy podaje. Dan Wilno 1822 roku julii 21
dnia. Za prokuratora Massy Izidor Salmono-
wicz Plenipotent Prawny.

Takowe ostrzeżenie może Redakcyja Kuryera
Litt. umieścić w Gazecie swojej. Jan Petersen
Członek Kommissyi Radziwiltowskiej.

U w i a d o m i e n i e.

2. Sąd Główny Litewsko Grodzieński 2go
Departamentu ogłasza: że jeżeli okaże się od
kogokolwiek w przedstawieniu wydane od tegoż
Sądu dnia 13 lutego 1822 roku za Nrem 187
świadectwo o wolności w majątności Grodzień-
skiej Gubernii i Powiatu, obywatelki Anny Dań-
kowskiej, Kwasowka nazwaney, 134 dusz płci
męskiej, więc nieuważając za rzeczywiste, dosta-
wić je dla znikczemnienia do tegoż Departamen-
tu. Czerwca dnia 1822 roku.

Sekretarz Kamieński.

2. Jeneralny Prokurator massy funduszow
i interessow JOX. Jmci Stefani Radziwiltówny
pozwaowszy JP. Jana Nepomucena Wolskiego do
Sądu Kommissyi na interessa Radziwiltowskie od
Rządu ustanowionego w mieście Wilnie, dwoma
pозwami roku 1822 mca julii dnia 17, jako po-
niemającego wiadomey osiadłości do drzwi Sąd-
owych przybitemi i w aktach tegoż Sądu zeznanemi
mianowicie o złożenie dostatecznych kaucy na od-
powiedź massie, o takowem zapozwaniu w skutek
artykułu 37 organizacyi przez Gazetę awizuje.
Michał Zaleski Prokurator massy.

Takową awizacyą Redakcyja Gazety Kurye-
ra Litt. może drukiem ogłosić Jan Petersen Czło-
nek Kommissyi Radziwiltowskiej.

2. Za remissą Sądu Głównego Litt. Wileń.
2go ciągłego Departamentu, Sąd Podkomorsko-
Exdywizorski w majątności Linkowcu b. Sędz.
Gran. Stanisława Bobana w powiecie Upit. czy-
stujący, po dopełnieniu przepisanych sobie pra-

widel, naznaczeniu komportacyi i pomiaru, oraz po rozwiązaniu wstępnych kwestyów przez dekret 1 julii idącego roku; wydaje niniejszą awizacyą dla trzykrotnego jej w Gazecie umieszczenia, iż po zebraniu się na powtórny ostatecznym terminie w dniu 21 sierpnia teraźniejszego roku bez przerwy dzieło Podkomorsko-Exdywizorskie kontynuować będzie. A żeby zatym pretensye swoje do wzmienionego Stanisława Bobana regulujące strony, powyższego terminu nieomieszkaly, pod obawą upadku na rzeczy, z powodu mającey się wedle prawa zapisać ammisyi, zapowiada. Podpisano Ludwik Zawisza Podkomorzy Kowień., Jan Olechnowicz Prezydent Ziem. Upit. Exdywizor, Augustyn Kordzikowski Sędzia Ziem. Upit. Exdyw. Jan Jasieński Ziemski Upit. oraz Podkomorsko-Exdywizorski Regent.

2. 1822 miesiąca lipca 17 dnia, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majątności Romaszowszczyźnie w powiecie Oszmiańskim dla dopełnienia podziału dobr Dorż a po wynalezieniu schedy zeszłego Ambrożego Korsaka Chor. Oszmiańskiego dla rozdziału jej pomiędzy wierzycieli tegoż Korsaka przez Taxę Exdywizyą doczasną, stosownie do remissy Sądu Głównego Lit. Wileń. 2go ciągłego Departamentu w dacie powyższej zebrany, po załatwieniu kwestyów przedstawionych, i zaskutecznienu przepisanych remisją prawideł przez dekret akcesoryjny, termin ostatecznego powtórnego zjazdu na dzień 4 grudnia tegoż roku odłożył, że w tem terminie dzieło bez przerwy kontynuować zamierza, i że na niestawiających stosownie do prawa ammisją przez wyrok oczewisty zapisze, przez niniejszą awizacyą, trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litt. umieścić się powinna, interessowane strony ostrzeżga. Podpisano, Tadeusz Bystram Podkomorzy Upit., Michał Sawicki Prezydent Ziem. Wileń. Exdywizor, Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Brastawski Exdywizor, Jan Jasieński Ziemski Upit. oraz Podkomorsko-Exdywizorski Regent.

O g ł o s z e n i e.

2. Od woyskowej kancelaryi woyska dońskiego ogłasza się: iż prócz uczynionych dawniej dwóch wezwań do wzięcia w dzierżawę stacyi pocztowych, znajdujących się na wszystkich traktach woyska dońskiego postanowiono: na nowo jeszcze wezwać życzących, którym zostawione będą korzyści, w oddzieleniu dla poczt dostatecznej ilości sianożęci, a na ośnówie ukazu 1821 roku 31 sierpnia, otrzymają z góry na początkowe zaprowadzenie tego utrzymania pieniądze, do połowy summy podradowej, na osobne ewikycye rubel za rubel, nie licząc procentu za cały czas terminowy z tém, iżby życzący, jeżeliby się gdzie znaleźli, dla należytej umowy stawili się do tej kancelaryi, gdzie im objawione będą należyte kondycye, z ewikcyami nieulegającymi żadney niepewności, na terminy: 1szy stycznia 10, 2gi stycznia 17go, 3ci lutego 1go przyszłego 1823 roku.

2. Massy funduszow i interessow JO. Xięźniczki Jmci Stefani Radziwiłłowny Jeneralny Prokurator awizuje: że JW. Anna matka, Onufry syn, Józefa i Modesta córki Kiewliczowie, mimo kwietacyą roku 1738 julii 4 na Trybunale Głównym Litewskim przyznana, i tegoż czasu zwrócone

wszystkie papiery tyżące się zmyśloney o 6,000 talarow do skarbu Radziwiłłowskiego pretensyi za vidymusami z akt zakłóciwszy piennie massę, gdy przypadł aktor w Sądzie Kommissyi dnia 26 julii roku idącego 1822, naprzd przez plenipotentą WJP. Konstantego Dąbrowskiego adwokata Sądu Głównego stanąwszy, zażądali zwłoki, po uchyleniu której, nazajutrz dnia 27 upornie odchodząc od Sądu dali się kondemnować, a ponieważ organizacya Sądu Kommissyi w paragrafie 40 w sprawach summaryjnych po jedney kondemnacie, za drugim przypadniem ostateczne wyroki ferować zaleca, przeto Prokurator massy tegoż dnia 27 julii roku 1822 zapoznawszy skondemnowanych przed tenże Sąd Kommissyi do wyroku ostatecznego, i jako po nieosiadłych jedną kopią pozwu do drzwi sądowych przybieć, drugą stawającemu plenipotentowi podać oczewisto w ręce zaleciwszy, a takowem zapozwaniu w skutek 37 paragrafu organizacyi, przez Gazetę zawiadamia. Michał Zaleski Prokurator massy.

Takową awizacyą Redakcyja Gazety Kuryera Litewskiego mocna jest drukiem ogłosić Jan Petersen członek kommissyi Radziwiłłowskiej.

O ś w i a d c z e n i e.

2. Excerpt oświadczenia z xiąg Magistratu mińskiego, w dacie poniżej wyrażoney napisanego, w roku dopiero idącym 1822 miesiąca julii jedynastego dnia, pod pieczęcią urzędową tegoż Magistratu, stronie potrzebujący jest wydan.

Roku 1822 miesiąca julii trzeciego dnia, na urzędzie Jego IMPERATORSKIEY Mości Magistratu miasta Mińska, Oświadczenie imieniem Starozakonney Szeyny Sprincowey Leybowey obywatelki miasta Mińska, przeciwko Starozakonney Basi Josielowey Miskinowey, zapisuje się z następnego powodu: iż co żalca delatorka, mając na swój własny murowany dom, w mieście Mińsku na ulicy Koydanowskiej sytuowany, z sądu głównego mińskiego 2go departamentu, w roku teraźniejszym 1822 januaryi 26 dnia pod N. 174 o swobodności onego ocenionego w rublach assygnacyjnych 9,240 świadectwo wydane, które przy osobney plenipotencyi, w tymże roku 1822 januaryi 27 dnia w Magistracie mińskim przyznanej wruciła obżalney Basi Josielowey Miskinowey dla załogu na wzięcie podradu dla dostawki do magazynow, różnych zapasow zbożowych; lecz kiedy taż obżalna Basia Josielowa Miskinowa niemająca żadney osiadłości, a z tego względu za straty żalcey, w tym przedmiocie wyniknąć mogące, odpowiednią nie jest; przeto wydaną obżalney plenipotencyą wyżej datą wzmienioną żalca delatorka cofa, a niechybnie, i za nic znaczącą mieć chce, tudzież o zwrot oney, oraz o eliminatę w porządku prawnym czynić nie zaniebda, i a żeby na mocy tej plenipotencyi, a przy nim ukazać się mogącym świadectwie, na kamienicę żallcey wydanym, nikt nie ważył się z obżalną wchodzić w żadną umowę, pod nieważnością onych, dla zawiadomienia wszystkich w Gazecie Kuryera Litewskiego, dla opublikowania trzykrotnego, zamieścić postanawia. Takowe oświadczenie jako proszony podpisuje: Michał Downarowicz Adwokat Subsel. Mińskich.

O możności pomieszczenia tego manifestu w Gazecie poświadczwszy zgodziłem z protokulem potocznym. Adam Makarowicz Pisarz.